

O sărbătoare și o semnificație

Duminică 16 Decembrie Cercul Studențesc brăilean și-a deschis din nou porțile căminului său, în activitatea extrauniversitară, pe care de 5 ani o duce, printr-o frumoasă serbare, întrunind pentru câteva ceasuri studenții și profesorii în cea mai caldă și rubictonă atmosferă.

Din nou, ca de atâtea ori în anii trecuți, s'a petrecut frumos „la brăileni”, fie ascultând din lucrările personale și inedite ale unor scriitori ca Ion Dragoslav și Alfred Moșoiu, fie ascultând, de asemeni, muzica aleasă, de cameră, a unei orchestre înghetate ad-hoc.

Mai mulți însă, decât aceste producții care-și au importanța lor de moment, sărbătoarea dela căminul brăilean a însemnat, prin cuvântul unui fost membru și președinte al său, o eră nouă ce va să înceapă, pentru rezolvirea complutei crize materiale — și, într-un sens, și morale — a studenției noastre.

S'a vorbit, adică, de eforturile pe care Cercul studențesc brăilean, cel dintâi, care în studențimea română a isbutit să-și creeze, îndată după răboiu un cămin al său, adăpostind pe toți tinerii studenți din Brăila, le depune cu deosebit sârg pentru a-și zidi casa proprie.

Și minunea — căci pentru mulți e o adevărată minune — se va realiza curând. Prin bunăvoința Primăriei de aici, care a donat terenul și prin neobiceiuit de mărinimosul concurs al Primăriei Brăila, care a lăsat în buget suma de 3 milioane jumătate, în acest scop, se va pune, în primăvara viitoare, piatra fundamentală a celui dintâi Cămin studențesc regional, minunat rezultat al inițiativei private, în care, la munca înfrigurată de grija zilei de mâine a studenților, se va vedea adăugat și ajutorul efectiv și plin de înțelegere al părinților, profesorilor și mai marilor lor.

Aceasta e semnificația reală a festivalului de Duminică 16 cor., care trebuia scos din rândul faptelor cotidiene, pentru a fi îndemnată, din cel ce trebuie să vadă și să înțeleagă adevăratele manifestări studențesci.

Și, încheind aceste rânduri, nu ne putem stăpâni o reflexie: cât bine și cât ușurare s'ar aduce studențimei, dacă răzlețe și plăpânde inițiate private ar fi încununete, cu puternic sprijin al Statului, dacă, dela promisiuni platonică, făcute cu prilejuri festive, s'ar trece la realizări efective și trainice. S'ar pune astfel capăt unei stări de lucruri, care face impresia că va dăinui multă vreme.

Că lucrul nu este așa greu, cum îl cred unii, o vor dovedi studenții brăileni, prin căminul lor propriu.

Ion Dianu

Congres de presă sau provocare?

Este afară de orice îndoielă că alegerea Căminului pentru Congresul Pressei, a fost o nouă provocare din partea noulor cetățeni jidani, cari, peste așteptarea a tot ce este românesc, au dobândit prin manoperile jidovești, la St. Germain, cele mai nemeritate drepturi în contra existenței neamului românesc. Dacă această presă ar fi măcar pe jumătate românească și tot, poate, n'ar fi fost bine ales Căminul. Dar, când mai bine de trei sterturi din presă este, din nenorocire, jidovească, gata să înregistreze și să încurajeze tot ce pare în interesul Alianței Univ. Israelite sau a U. E. P. și să înțereze sau să descurajeze tot ce-are părea că aduce vre-o cât de mică atingere neamului jidovec, atunci, a alege totuși Căminul, Metropola luptei naționale românești împotriva strelismului, pentru afirmarea încă odată a obrazniciei tuturor perclunților și zionisti, cari adesea n'ar putea justifica nici cunoștințele a 3 clase de gimnaziu, înseamnă o nouă și adevărată provocare la adresa întregii intelectualități românești. D-l C. Bacalbașa, președintele sindicatului ziaristilor „români”, care a apucat și epoca de glorie a adevăratei presei românești, când un Eminescu, Panu, un Take Iulian, ș. a., făceau ziaristică, iar nu tarabă de conștiințe pe spinarea elementului românesc, cum se face astăzi, ar fi trebuit să înțeleagă mai mult ca oricine că, în actualitate, în jurul Căminului, o „unel anume” presei ignobile și compuse din tot ce e acastă țară are mai vrăjmaș, a se permite un congres la Cămin, celor cari numai interese românești nu reprezintă, era ceva imposibil.

Regretăm că d-l Bacalbașa a căutat să vadă în manifestarea clujenilor altceva decât realitatea: o firească indignare a conștiinței naționale împotriva Rosen-hailor, Honigmanilor și a tuturor din această perclunată specie.

Regretăm că d-l Bacalbașa, în congresul dela Cămin, a uitat că toată răbdarea are o margine.

Mai mare răbdare ca a Românilor nu se poate. Dar firea unui congres marșaro-jidovec, totuși la Cămin, cu drept cuvânt a fost socotită ca o nouă vexațiune, o nouă provocare la adresa elementului românesc și aceasta nu se mai poate tolera.

Dovada s'a făcut. Nu studenții „goști” ori „cuzetii”, au făcut dar tot ce simte românesc din Cămin și din împrejurimi. Conștiința Națională! Și totuși, ar trebui să se știe, că, chiar cu o astfel de dovadă, Românii tot și-au stăpânit sentimentul de indignare firească față de îndrăzneala fără margini a elementului strel și mai ales jidovec. Iar celor cari cred că provocarea dela Cămin se va putea continua la București, prin firea așa zisului Congres al Pressei, în ianuarie ce vine, le spunem: Nu vă jucați cu focul!

Oricât de jidovești ar fi Bucureștii, cei cari mai simt românesc nu se vor lăsa mai pre jos de adevărații cetățeni români dela Cămin. Și cum contactul mult pe sprânceni jidovești cari pun mizerabilele lor interese personale mai presus de ale unui neam; dar nu uitați, că cel 800.000 de oameni români, cari au căzut, pentru că România Mare s'a făcut a Românilor, iar nu a jidanilor sau a altora, vor învia din mormintele lor, și va fi amar și val de voi, strel și înfrățit mizerabili!

Vasile Vlădescu.
Advoocat-Profesor

Banalul Nostru

Camera oferă spectacolul trist al unor discuțiuni ce n'ar trebui să aibă loc în forma aceasta publică, atunci când sunt în joc interese superioare de stat. Este trist să auzim cum d-l I. Brătianu a fost lipsit de tactul necesar la 1919 în tratativele asupra Banatului. Este dureros să aflăm că Sârbii ne tratează ca pe niște adevărați dușmani, când toate interesele noastre sunt de a sta alături de ei, pentru vremuri mai grele.

Știm că Sârbii se poartă brutal cu noi și în Banat și în Macedonia.

Știm că toate școlile românești din regatul lor, — școlile consacrate de timpuri anterioare ocupațiunii sârbești — sunt închise, deși la 1913 sprânceniul nostru le-a fost hotărât pentru creșterea neșteptată a Serbiei.

Regretăm a dănc pentru lipsa de înțelegere, a problemelor superioare politice de care dau dovadă acest popor, care și el are nevoie de buna noastră vecinătate.

Pentru noi însă o încheiere se impune: alături de dușmănia evreo-bolșevică dela răsărit, alături de dușmănia ungară ireductibilă, trebuie să contăm și în sălbăticia sârbă, neînțeleasă de a unor interese superioare comune și poate va veni o altă vreme!

„Lăzăr” să continue starea de lucruri actuală, ar echivala pentru români cu o sinucidere națională.

Studenții, intelectuali, poporul chiar începe a-și da seama de pericol. O reacțiune din ce în ce mai puternică, se observă acum în România, contra pericolului jidovec. Ce scop urmărește această reacțiune? Ce poate rezerva ea pentru viitor? Aceasta va fi explicat în cele ce vor urma.

Procesul anarhistei Germaine Berton

Curtea cu jurați din Paris printr-o decizie pălămie a achitat pe anarhista Germaine Berton, care la 22 Ianuarie 1923 a omorât pe regalistul Marius Plateau în biroul său dela „Action Française” unde era secretar general. Franța își neagă prin această sentințelor de cari lumea toată credea că e animată. În timp ce armatele Franceze sugrumă Germania, și cu drept cuvânt, exploatarea bazinurilor Rhinului și al Ruhrului în asentimentul entusiast al opiniei publice franceze, în același timp același opinie publică, prin curtea cu jurați, lăta dela o pedepsă grea pe o criminală din tagma anarhiștilor internaționali care a omorât pe Marius Plateau urmărind uciderea lui Maurras și Daudet conducătorii mișcării regaliste și dușmanii proletariului cărora se datorește în parte, după cum afirmă chiar criminala în depozitia sa, acțiunea de azi a Franței contra Germaniei.

Pentru simplul fapt că Daudet și Maurras nu împărtășesc ideile republicane, jurații francezi au căzut în păcatul injustiției. Ei n'au admis ca un Daudet un Maurras sau un Plateau altădată, urmași spiritali ai celor 40 de regi cari în timp de o mie de ani au clădit Franța, să aibe convingerile lor. Odată regalist în Franța, până și justiția republicană își deviază roul în jurul persoanei tale.

S'a căutat să se arate că achitarea Germainei Berton, și chiar ea a afirmat:

Frații noștri uitați

Astăzi toată lumea nu se mai gândește decât la luptele politice interne, căci toți au uitat zilele trăite în război, când la fiecare moment viața le era în pericol. Totuși acele momente grele prin care au trecut oamenii li fac astăzi să se gândească numai la ei, să câștige cât mai mult spre a-și satisface dorințele personale.

Cu toate acestea trebuie să luptăm și să ne potolim această satisfacere personală și să ne mai gândim și la ceilalți care au nevoie, astăzi poate mai mult ca oricând, de ajutorul nostru.

Suntem jur împrejur înconjuși de dușmani, cari astăzi încă știindu-ne tari, ne fac curte, căutând astfel să ne înduca în eroare, dar noi trebuie să fim atenți și „gata oricând” și în primul rând să nu uităm că încă destul frați de-ai noștri mai sunt încă rămași în țările lor. Cei mari nu au vrut ca să ne așeze pe toți laolaltă, dar totuși pe noi și pe toți lucrul nostru, noi trebuie să-l uităm, și prin ajutorul nostru să-l întărim a rezista și a fi în todeauna santinelele noastre acolo unde sunt.

Unii și chiar persoane cari sunt astăzi la putere, găsesc prin politica care doarește să o ducă, a-l scoate de acolo unde sunt și a-l aduce ca colonii pe fruntăriele noastre actuale.

Cred că acest lucru ar fi o greșală de neiertat, căci în primul rând prin această se recunoaște că noi am renunțat pentru totdeauna la acele Ținuturi, și în al doilea rând ne retrăgim santinelele noastre înapoi, cari cu toate comunicările date — ca s'a executat o retrăgere strategică — nu se poate traduce decât la o renunțare pentru totdeauna la acele Ținuturi.

Am vărsat destul sânge pe câmpia dela Mărășești și Mărăști ca să renunțăm așa de repede la drepturile noastre constituționale prin istorie.

Lupta noastră nu va putea să fie oprită atâta timp cât sângele românesc mai clocotește în noi, căci oricâte ceturi ar fi înăuntru, ochii ne sunt deschiși încă în afară.

În acest scop am găsit nimerit ca să lucrăm noi, toți luptătorii, ai căi că ne lăsa puterile, și vom începe prin lătrarea în Ținuturile locuite de români, cari cari sa le permită citirea grațului românesc și cunoașterea scrierilor ei.

Fiecare luptător, căi și oricare persoană care va dori a contribui și el la această citire, este rugat a trimite volume sau bani în limită de mijloacele de cari dispun, cu cari să putem trimite cărți fraților noștri de dincolo de hotare.

Se va trimite pe adresa, Ing. V. Cernan, Calea Griviței, 53.

Comitetul de acțiune

Mulțumiri

D-l Inginer Tiberiu Eremia și d-na dr. Dănușescu au dat o vie dovadă de atenție față de colegii noștri din închisoare.

D-lor, pășind peste ocupațiile zilnice, au coborât dela nivelul treptei sociale, până la închisoarea Văcărești, interesându-se de aproape de soarta camarazilor noștri închiși, contribuind prin bani și alimente la îmbunătățirea hranei insuficiente.

Mulțumim tuturor celorlalți, dela intelectuali pensionari până la modesta femeie din popor, cari și-au dat, cu toată inima, obolul pentru frații noștri închiși.

Studenții cauniversitari, de pre-tutindeni, în care zvâcnesc vitalitatea neamului, le mulțumim ne-mărginit.

„VISURI STUDENȚEȘTI” — lucrarea d-nului Ionescu-Muscel, se poate obține de la redacția ziarului nostru, în urma unei c. p. și la librărie: „Cartea Românească”, „Sococ”, „Viața Românească”, „Astrea”, „Științific”, „Pavel Sava”.

o după ce sa dat sentința, justifiacă achitarea lui Willaim omorătorul lui Jaurès, în 1914. Atunci același republica avea nevoie de sprânceniul lui Daudet și Maurras; azi după ce acest sprânceni le-a ajutat la desavărgirea victoriei, căci „Action Française” nici odată nu a înțere-văzut decât interesele naționale știind să-și lase căletoada pe planul al doilea intereselor ei de dogmă pentru gloria războinică a țării, același republica achită pe cel ce mâine își vor îndeplini la sigur dorințele lor criminale.

Și judecând din punct de vedere pur național, achitarea lui Willaim în 1914, lăra a contesta cât de puțin genialitatea lui Jaurès, a fost o necesitate cerută de timpul critic prin care trecea Franța. Această țară acționa atunci ca națiune pentru revindicările și paza ei și orice curent internațional ar fi străbătut o, ar fi prăbușit-o în buci.

Achitarea, însă, astăzi a Germainei Berton nu va servi decât ca o puternică doză de curaj dat, dintr-o ura ne-npăcată a sovinsimului republican contra „Camelozilor Regelui”, acelor jidovi rătați ori purtători ai anarhismului internațional, cari mâine rânjind și mângâindu-și perclunții vor privi cu satisfacție țara scaldată în sânge la plocoarele lor acelor aparatori naționali, în cari și-au vărat cu furie cultul, către o „apărăre” ce, multe secole în urmă, le hova a prezis-o!

V. G. M.

Un vierme care se răsfăță în plină libertate

E vorba de d-l Ramiro Ortiz — profesor de limba italiană, la Universitatea din București. E vorba de acest străin care mănâncă, de atâta amar de ani pâinea țării noastre, neștiind cum să ne mai bafească, acest străin necuvincios, ce caută ocazia ca la fiecare prelegere să ne înșoască și să arate ignoranța și imbecilitatea Românilor.

Ca de obicei, în prelegerea trecută, într-o atmosferă esperantistă d-l R. Ortiz, cu un cinism sfidător, propriu naționalității obscure a D. Sale, arată barbaria studenților Români, față de o biată și neputincioasă minoritate. Manifestația studențescă, se întrebă d. sa. „Nu e altceva decât o pornire nedreaptă și degradatoare atât pentru studențime cât și pentru întreaga țară românească”.

Și tot astfel, d-l R. Ortiz, adăpostit și apărat mereu de catedra universitară, de pe care vorbea, n'a făcut, toată ora, decât să acuze pe Români de imoralitate de lipsă de educație și de tot felul de fără de-legi.

Molech

APEL

către inimile caritabile

Sunt mulți orfani de război, dar noi vorbim acum numai de cei trei, cari s'au prezentat de câteva zile la redacția ziarului nostru cerând să le dăm spre vânzare ziarul, ca să nu moară de foame.

Foști copii de trupă la un regiment de pionieri, au trebuit să plece, de oarece nime i nu se îngrijea de ei și trebuiau să mănânce din puținul altora.

Acum vând ziare, ca să câștige ceva bani, cu cari să-și cumpere haine și apoi să intre la meșteșug.

Cum noi vedem că, cu acest mijloc nu vor putea să-și ajungă scopul, și cum sărbătorile vin și ei sunt goi, facem apel la inimile caritabile să-și ajute pe acești orfani, ai căror părinți s'au jertfit pentru țară.

Ziarul nostru deschide lista de subscripție, înscrind-se cu lei 200.

A APĂRUT:
VOLUMUL III din
PORCII
de ARHIBALD
Cel mai groaznică descriere a purtării jidanilor în timpul ocupației germane, dând numele și acțiunile fiecărui individ.
Comenziile însoțite de cost se primesc la depozitul general:
MA. EI IONESCU
Strada Vasile Lascar, Nr. 40 bis
București.
— Revanzătorii 25% rabat —
Prețul unui volum Lei 40

În penultimul număr al ziarului nostru, am publicat un apel „către toți bunii români, cari pot să ajute pe cobunții noștri închiși pe nedrept la Văcărești. Până acum au mai răspuns câreștii, cărora Ținem să le mulțumim:
O doamnă creștină, prin d-l Vasile Budala Lei 500.—
Nicolae M., publicist 500.—
Clasa VIII Liceul Coriolan Brediceanu Lugoj 150.—

În urma adresei primite din partea „Fundației Universitare Carol I”, aducem la cunoștința studențimei să se abțină dela orice manifestatie, la această instituțiune, altfel se va închide biblioteca, ceea ce n'ar fi spre folosul nostru.

Se mulțumește călduros d-lui E. Demetrescu-Mirea pentru însemnatul ajutor, ce a dat ca să se tiparească lucrarea d-lui Ionescu-Muscel, „Visuri Studențesci”.

La sediul centrului a sosit un nou transport de insignie, pentru studenți și studenți. Distribuția în fiecare zi între orele 6—7 p. m.

D-l Emanuel Antonescu, deputat, cu aspirație de ministru, și profesor universitar, s'a ocupat în Camera de „scandaloasa mișcare studențescă”.

În numărul viitor ne vom ocupa și noi de d-sa.

Revista naționalistă de cultură „Gărdul Neamului” care cu atâtea sacrificii apare în Chișinău de trei ani, își serbează aniversarea în ziua de 23 Dec. cu care prilej li dorim muncă spornică și viață lungă.
Revista eie condusă de un inimos comitet de studenți creștini.

La Brașov apare o revistă social-religioasă (?) „Sămănătorul”.

Suntem datori să atragem atențiunea cititorilor noștri, că această revistă face parte din acelea care vor să strângă credința noastră ortodoxă.

În plus și a luat în sarcinarea de a apăra pe bieții jidani persecutați în țara noastră.

În numărul din Septembrie, în revista negustorului Ion Podea se caută a se arăta că „Protocolul înțeleptilor Sionului” sunt simple născociri.
Dacă n'ar fi simple vorbe aruncate cu furcă, am răspunde.

În locurile vacante de vice președinte și casier la Soc. Stud. în medicină un fost aleși d-nii Enescu Gh. și G. Ionescu.

La Plocești a apărut No. 5 din „Biblioteca România viitoare”: „Prin Ardent” de d. T. T. Socolescu.
Tot acolo și No. 2 din „Biblioteca școlii secundare”: V. Alexandri.
„Treii convorbiri cu Napoleon III”.

Comitetul societății Școlii Politehnice din Temișoara s'a constituit pentru anul în curs astfel:
Președinte: Ion Vlădescu.
Vice-președinte: Ion Zăgănescu.
Secretar: Octov Umanu.
Casier: Ion Cogan.

Bibliotecar: Mircea Bobărnac.
Membri: Vasile Poboran, Petre Butuc, C. Iorgulescu, Matei Alexandrescu, I. Fotlade, Floru Onțiu.
Cenzori: Traian Murgu, Ion Cogăreanu, C. Paraschivescu.

Studenții la președinția consiliului de miniștri

Sâmbătă 29 c., studențimea Universității din București, în foarte mare număr, s'a prezentat la președinția Consiliului de Miniștri, unde d-l Petre Ionescu-Muscel, a înaintat un memoriu al studențimei, pentru eliberarea studenților închiși de 3 luni la Văcărești și încă nejudecați.

D-nii miniștri Marzescu, de justiție și Angelescu al Instrucțiunii Publice, ne-a făgăduit că imediat vor interveni, ca să fie judecați, pentru ca până în Crăciun, să se termine acest proces.

Pentru orele 5 1/2 d. a. d-l Ionescu-Muscel a fost chemat la Ministerul de Justiție.

După acestea, studenții s'au împrăștiat în liniște.

S'a hotărât ca, Duminică 30 c. la orele 4 d. a. întreaga studențime ce se află în București, să meargă la Văcărești.

Din casa nici unui Român cărturar, bun patriot, să nu lipsească senzaționala serie
Protocolul înțeleptilor Sionului
care descoperă tumei, uriașul și lăra părașca de viciușniț pian, după care cei mai înalți și învâjitorii jidani de pe glob, conduc lucrarea de reșuire economică, a tuturor popoarelor din lume, îndosebi a celor trogloditi călești-o, meto lucruri pe cari astăzi ne te înțeleptele, te înțeleptele ingrozitor!
Șa se cere la „LIBERTATEA”, te Orăștie (Jud. Hunedoare), trimițând altele prețul de lei 35 Lei, pentru care se expediază franco-recomandat. Cu ramburs au se trimite.

A apărut No. 1

DIN PUBLICAȚIILE CUVANTULUI STUDENTESC

NUMERUS CLAUSUS

— O necesitate națională —

- Popor neumanitar!
- Popor nedemocratic!
- Popor netolerant!

(Adversul, Dănușescu, Pris, Lupta, Aurora)

Publicațiile CUVANTULUI STUDENTESC

„Cuvântul Studențesc” e hotărât să susțină principiile de luptă ce a călăuzit și va călăuzi de aci înainte studențimea română, prin broșuri cari să arate poporului românesc, cari sunt problemele de viață și de moarte cu care are de luptat.

În fiecare lună va apare câte o broșură, care va trata sumul o singură chestiune.

Toată corespondența care privește această publicație se va trimite în Bu-lvardul Elisaveta, No. 5.

Publicațiile „Cuvântul Studențesc” Director: C. M. Răpeanu

Această valoroasă lucrare, nu trebuie să lipsească nici unui român și mai cu seamă studentului, și elevului de liceu. Se trimite contra ramburs, în mai mult de 10 vol., dela redacția ziarului nostru.

Girant responsabil, I. Siononescu